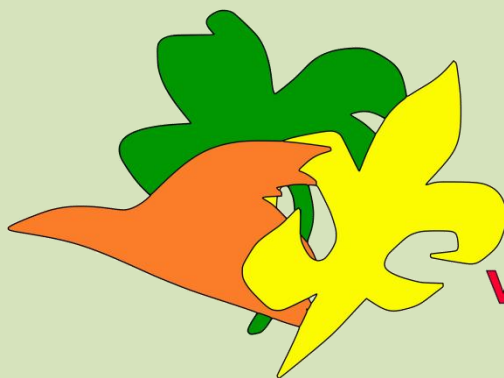

Scouting Winterswijk van Starckenrodegroep

NIEUWSBRIEF SEPTEMBER-OKTOBER 2014

DE AFSLUITING VAN HET SCOUTING SEIZOEN.

Het is zaterdagmiddag en de Stam heeft de avond ervoor tenten klaargezet voor de BBQ. De voorbereidingen beginnen en de Welpen en de Scouts zijn nog druk bezig met hun opkomst.

Af en toe komen ze buurten om ff te kijken of alles al klaar is, ze kunnen niet wachten. Langzaam betreft de lucht en begint het zachtjes te regenen. Terwijl iedereen druk is met de voorbereidingen vraagt iedereen zich af of de BBQ niet in het water gaat vallen. Tegen 16.30 beginnen de eerste mensen al binnen te stromen en wordt de sfeer langzaam maar zeker gezellig. Alles staat klaar en wat Scouting betreft kan het feest beginnen. Iedereen die zich opgegeven heeft is binnen en het Bestuur

en de Leiding heet iedereen welkom en stelt zich kort voor, een beetje houderig dat wel maar ja we zijn dan ook niet getraind om voor een grote groep te spreken. Toch doet iedereen zijn zegje en merk je dat de sfeer lekker ontspannen wordt. Daarna kan er gegeten worden. Je ziet iedereen lekker eten, de kinderen spelen en een ieder vermaakt zich op een goede manier. Al met al, miezer regen of niet, de BBQ was goed, gezellig, ontspannen en geeft een goed beeld weer van een afsluiting voor de vakantie.

Alle aanwezigen hebben zich goed vermaakt en hebben genoten van het heerlijke eten. We kunnen gaan genieten van de vakantie! Op naar een nieuw seizoen, met veel plannen en activiteiten!

ZOMERKAMP STAMLEDEN 2014

‘Het is dan weer zover!’, ‘We mogen weer’ en ‘Hoppa, een superweek in het vooruitzicht’ waren de gedachten van de stamleden bij het krieken van de dag op zaterdag 12 juli. Die zaterdag vertrokken we naar Tsjechië, om preciezer te zijn naar Litoměřice. Vraag me niet hoe je het exact uitspreekt, maar iets als ‘Lietoouooooooooomuries’ was een aardige benadering volgens ons. Dit stadje ligt aan de rivier de Elbe, zo’n 70 kilometer ten noordwesten van Praag.

Enfin, de afmars werd gestart om 9:00 uur met drie auto’s en 11 stamleden. Daarnaast werd er op de aanhanger voor 3 maanden aan spullen opgepakt en was de achteruitkijkspiegel daardoor niet meer bruikbaar (Oké, nu overdrijf ik). Na een aantal rustpauzes onderweg, de nodige chauffeurswissels en een gebraden halve haan per persoon, werd de eindbestemming zo’n 12 uur later en 700 km verderop gevonden.

Aldaar werden we in ons resort rondgeleid door de plaatselijke scoutingbevolking. Opmerkelijke voorwaarde was het bewaren van de etensresten voor de kippen en haan. Ik

denk dat ze niet wisten hoe goed wij kunnen koken, de haan zijn ‘kukeleku’ klonk gedurende de week namelijk steeds zwakker (ter vergelijking: een zwaar astmatische haan gecombineerd met de hoge tonen van zijn gekraai, geluidsopnames zijn beschikbaar). We hebben de rest van de avond besteed met diepe filosofische gesprekken en zijn tevreden en voldaan ons bedje ingedoken.

De wekservice ‘Gutemorgen liebe Sorgen’ schalde alweer de volgende morgen vroeg (lees: 10 uur) door de speakers. Onderwijl had de ZoKa-orgi boodschappen gedaan, waarna zij met isolatieplaten en andere voedzame middelen terugkwamen. Pas nadat de slaapkorrels uit de ogen waren gewreven, werd duidelijk dat deze isolatieplaten crackers cq. boterhammen waren. Deze werden in grote getallen gestuukt voor de wandeling van die middag, die 15 km zou tellen.

Gewapend met GPS-ontvangers gingen er twee teams van start, één team met fanatiekelingen en het andere zogenoemde ‘klaag-maar-raak-team’. Een mooie wandeling over de paden, de lanen in volgde. Het klaag-maar-raak-team sneed vakkundig een gedeelte van de route af, waardoor zij maar een uur op het andere team moesten wachten bij het zwembad. Toen deze eindelijk arriveerde, nadat ze zeker een half uur doelloos op een berg hadden rondgedwaald, was het zwembad inmiddels dicht. Dan maar naar de supermarkt, de Albert Heijn (jaaaaaa echt waar, alhoewel ze de ‘Heijn’ waren vergeten te noemen). Er werd aansluitend een lekker potje gekookt op de

kamplocatie. Aan het einde van de avond kropen we moe, maar voldaan in ons bedje.

Na de nodige uurtjes bijgeslapen te hebben, was er voor de volgende dag het vervolg van de opnames van de film ‘Sletlana en Youri en de verloren CD’ gepland. Deze film is in productie van de stam onder bezielende leiding van J. Klinkenbusch. Hiervoor werd een prachtige plek gevonden door onze locatiespotter GJTV. Bij de ingang van een oude raketfabriek in een berg werden de actiescènes gedraaid. Tot ieders tevredenheid leverde dit hilarische taferelen op, zeker wanneer deze in

slowmotion teruggekeken werden. De nu al legendarische val van Nico werd meerdere malen herbekeken, wat een permanente lach op het gezicht van Dorien opleverde.

Aansluitend hebben we 's avonds een berg beklommen en sommigen onder ons, diegene die al na twee dagen levensmoe waren, hebben er ook van afgeseild. Het uitzicht bij zonsondergang daar was trouwens prachtig. De afdaling van de berg over het paadje kende tal van schrikmomenten, maar die werden gauw daarna weggespoeld met wat gerstenat.

De volgende ochtend werd het gangenstelsel van Litoměřice bezocht. Dit gangenstelsel diende eeuwenlang als opslagplaats voor graan, aardappelen etc. Erg leuk om te zien! Daarna hebben we het naburig Theresienstadt bezocht. Hierin staat het concentratiekamp 'Kleine Fort'. Dit was zeer indrukwekkend, het zet je met beide benen op de grond in een week waarin vrijheid en blijdschap de boventoon voeren. Je beseft je dat het voor de mensen indertijd helemaal niet normaal was om vrij te zijn en plezier te

beleven. We kregen een rondleiding door een goede Engelstalige gids, die de verhalen vertelde die bij de ruimtes op het terrein horen. Aansluitend hebben we het crematorium en de Joodse begraafplaats in de stad genaamd 'Grote Fort' bezocht. Dankbaar voor onze vrijheden zijn we teruggekeerd naar het kampterrein.

Woensdags zijn we afgereisd naar een stad aan de Elbe. Daar zijn we gaan raften, alhoewel dobberen op een langzaam stromend stuk water een betere beschrijving zou zijn. De afgelegde weg was 15 km met een stroomsnelheid van 5km/h. Met ons wiskundig inzicht kwamen we erachter dat we er dan 3 uur over zouden doen (achteraf bleek dat we het konden presteren om er 4 uur over te doen). De tocht was echter heel erg leuk en vooral 'relaxed'. Dit was mede te wijten aan het Tsjechische ritueel om aan boord wat drankjes te drinken. Genieten van de omgeving, de verhalen van de gids en de heerlijke temperatuur maakten het samen tot een heerlijke boottocht. Nadat we laat thuis waren, tegen 10 uur, en dus de supermarkten al dicht waren, hebben we de soep van de dag ervoor maar opgewarmd en met wat isolatieplaten tot ons genomen.

De volgende morgen hebben we wederom Litoměřice bestookt. Dit keer was er echter een spel midden op de markt bedacht. Een ieder trok een willekeurige naam uit de pet en de waterpistolen

werden gevuld. Waterpistolen? Ja, waterpistolen. De persoon behorend bij het lootje uit de pet, moest je namelijk natspuiten. Lukte dit, dan kreeg je het lootje van die persoon en moest je die zoeken en bevochtigen. Je moet je daarbij een groot plein met allerlei Tsjechen voorstellen, die de gekke 'volwassen' Nederlanders nakijken terwijl zij achter elkaar aanrennen met een waterpistool. Dit natschieten was voor een aantal stamleden een oefenrondje voor die namiddag. Zij hebben toen bij een schietbaan geschoten met echte wapens als een AK-47 en een Glock. Hetgeen een ontzettend leuke ervaring was. De overige stamleden, die er geen behoefte aan hadden, hebben een leuk potje poker

gespeeld. 's Avonds zijn er een aantal leden gedumpt op een verlaten plek voor een dropping. De luieriken (lees: het eerdergenoemde 'klaag-maar-raak-team') bleven op locatie.

Praag was de bestemming voor de vrijdag. Deze werd bereikt met de Vlak, de boemeltrein van Tsjechië. De hele week werd deze trein reeds bespot met slechte (woord)grappen. Toen we plaatsnamen in de trein viel het eigenlijk best mee. Na een anderhalf uur durende treinrit kwam we aan op Praha CS. We kochten daar een dagkaart voor het OV-gebruik in de stad, en de groep splitste zich in tweeën op. Beiden gingen we onze eigen gang en aan het eind van de middag troffen we elkaar weer. Gezamenlijk hebben we toen gegeten bij een restaurant, waarbij opmerkelijk was dat Herr Oeding (redactie: Julius Klinkenbusch, red.) zich zeer ziek voelde. Net als het jaar ervoor trouwens, en het jaar daarvoor en het jaar daarvoor en.... Naja, je begrijpt het. De vloer werd vakkundig ondergekotst, terwijl de rest genoot van allerlei heerlijke gerechten. Vlakbij het

metrostation konden we de trein weer naar huis pakken en kwamen we na een leuke dag weer aan op de kamplocatie. De Duitser dronk nog enkele kopjes water met zout, (naar eigen zeggen helpt dit enorm tegen buikpijn, de Nederlanders betwijfelen dit) en de rest vulde het vochttekort aan met een lekker biertje.

Nadat we de volgende ochtend uitgeslapen hadden, ons weer voorzien hadden van een goed ontbijt en de boodschappen voor de BBQ van die avond waren gedaan, gingen we naar een plaatsje in de buurt met een hoge uitkijktoren. Bedoeling was dat drie personen de toren beklommen die op berg lag, wat overigens een ontzettend-

nare-extreem-vervelende-en-buitengewoon-heuvelachtige beklimming (kortweg samen te vatten met een niet nader te noemen drie-letterig woord) was. Daar aangekomen gingen zij op zoek naar de andere stamleden die op zo'n 2 à 3 km afstand letters stonden door te seinen. Dit lukte natuurlijk voor geen meter, maar het spel was wel leuk! Daarnaast was het uitzicht ook formidabel. Op weg naar de kamplocatie, hebben we voor de laatste keer echt genoten van de mooie omgeving. Onder het genot van de BBQ hebben we de week geëvalueerd. We waren van mening dat we allemaal een ontzettend leuke week hebben gehad en dat de mooie kamplocatie daar zeker aan bijgedragen had. De eerste delegatie vertrok die zaterdagnacht vast, omdat zij de maandag vroeg weer moesten beginnen en wel wat extra slaapuurtjes konden gebruiken. De rest van de leden zijn die zondag, in de loop van de morgen vertrokken.

Al met al kunnen we terugkijken op een zeer geslaagd kamp. Vanaf deze plaats wil ik de organisatie nogmaals bedanken voor de prima georganiseerde week.

Thijs ter Maat

"EENDIJK VANEENHIT"

"Een dijk van een Hit" dat was de slogan van de hit, die dit jaar wederom plaats vond. Toen dan in januari het inschrijven opende en alle hit-activiteiten bekend waren, was het tijd om onze hit te kiezen. Dit gaat niet gemakkelijk met een ruim aanbod van ongeveer 60 kampen verspreidt over 6 Hit-plaatsen. Uiteindelijk hebben wij met ons groepje, door het gebruik van de "de meeste stemmen gelden" methode, gekozen om naar de gulden hike 2.0 in Baarn te gaan.

Zaterdag 19 april was het dan zover, tijd om vroeg op te staan zodat we op tijd komen. Eenmaal begonnen aan het programma na de ceremoniële opening werd al snel duidelijk dit kamp een unieke opzet had. Alles was zo luxe als dat je zelf wou. Je moest opdrachten kopen met verschillende moeilijkheidsgraden van de puzzel en van de afstand die je moest lopen en hoe moeilijker de opdracht was hoe meer geld je ervoor kreeg. Het was de bedoeling dat je aan het eind van het kamp zoveel mogelijk geld had. Je kon hints of uitwerkingen kopen om je te helpen met het puzzelen en je kon je zelfs laten brengen. Het was goed te merken dat in het begin iedereen zo min mogelijk hulp probeerde te kopen. Maar wij hadden al snel door dat beter is om je te laten brengen want dan maak je misschien wel iets minder winst maar dan kun je wel meteen weer verder met de volgende opdracht. Van het geld wat je verdiende kon je ook nog extra luxe kopen door bijvoorbeeld een tafeltje in het restaurant te kopen zodat je niet hoeft te koken. Wij hebben zelf verder geen extra luxe gehaald omdat wij de hele tijd nek aan nek gingen met de nummer 2. Het is maar goed dat we dit niet gedaan hebben want we zijn op deze manier mooi 1ste geworden, maar het belangrijkste is natuurlijk dat het erg gezellig was.

Luc Walterbos.

"WINKIE-INGANGSPOORT 2014 GEBOUWD DOOR ONZE STAMLEDEN"

INTERVIEW MET TYGO MELJERINK.

Hoe ben je bij scouting gekomen?

Mijn ouders hebben mij er van kinds af aan naar toe gestuurd.
En ik ben blijven hangen.

Hoe oud was je toen je bij scouting kwam?

Vanaf mijn 4^e jaar, ik ben begonnen bij de bevers.

Bij welke tak zit je nu?

Ik zit nu bij de scouts, patrouilleleider.

Wat vind je het leukst bij scouting?

Pionieren en knopen blijven favoriet. Ook de hit kampen zijn erg leuk. Thijmen had me verteld, dat het echt wat voor mij was de hit kampen. Zodoende ben ik het gaan proberen en het is geweldig.

Welke insignes heb je?

OOhh..... had ik mijn blouse maar meegenomen.

Even denken.....kamperen, pionieren 1^e klas, allerlei lintjes van kampen en hyke's en van de hit kampen hebben we ze gekocht. Samen zijn het er wel een stuk of 20-30.

Je gaat mee met de jamboree. Wat is dat?

Een wereld wijd kamp. Daar komen scouts en explorers van de hele wereld samen, uit wel 53 verschillende landen. In juli 2015 gaan we naar Japan. Als jeugddeelnemer heb je vaak maar 1x een kans om mee te gaan. De reis moeten je ouders betalen en dat is niet voor niets. Zelf ben ik druk aan het sparen en daarom verkoop ik kaarten met een afbeelding van wilde dieren uit Japan. (6 stuks voor 7,50). Wil je Tygo helpen met sparen.....koop dan een pakje kaarten bij hem.

Wat ga je er doen?

Ik heb al een paar kampen gehad, om kennis te maken met andere jongens en meisjes die meegaan. We krijgen ook nog een voorreis, om Japan te bekijken en de cultuur verschillen te leren. Maar het aller belangrijkste is, heel veel lol maken. Een ding weten we al wel, de treinen en bussen rijden daar wel tijd. Dus ga je met de trein of bus, wees op tijd. Daar kunnen ze hier in Nederland nog wat van leren. Ik heb er heel veel zin in, maar is het ook best spannend.

Tygo bedankt voor je verhaal en je kan nog veel meer vertellen. Misschien dat je na je reis nog eens wat wil vertellen. Heel veel succes met de voorbereidingen en heel veel plezier in Japan.

DE NAT. BUITENSPEELMIDDAG

DE ACTIE VAN DE STICHTING BEHOUD STRANDBAD / DE STICHTING TWIGA

Afgelopen juni hebben we meegedaan met 2 bijzondere activiteiten:

De Nat. Buitenspeelmiddag op 11 juni en de actie van de Stichting Behoud Strandbad/de Stichting TWIGA op 21 juni.

Aan de Nat. Buitenspeelmiddag deden we voor de 2^e keer mee. Deze leuke activiteit is in samenwerking met de

Alles vond plaats op een zonnige woensdagmiddag op ons eigen terrein. Een behoorlijk aantal kinderen had zich gemeld. Vooral het bamboestieken en het golfspel vonden ze erg leuk. En ter afsluiting broodjes bakken....altijd een succes! Met een leuke gadget om de pols ging iedereen goed gehumeurd huiswaarts.

Zaterdag 21 juni vond **het Strandbadevent** plaats t.b.v. Stichting TWIGA. (zie site: <http://stichting-twiga.nl/nieuws/>) Een heel gebeuren opgezet rondom het zwemwater. Vanuit Scouting hadden wij

een diverse spelopties opgebouwd rondom en op het water bij een hoek van het bad. Dit naast een kanovereniging uit Ulft wat prima op elkaar aansloot. Verder was o.a. de KWOF aanwezig voor muzikale omlijsting en was er een Afrikaans dorp nagebouwd. De vele andere activiteiten in Winterswijk heeft er voor gezorgd dat het verwachte bezoekersaantal (ondanks het goede weer) helaas niet gehaald werd. Desalniettemin hebben wij vele complimenten ontvangen voor onze 'vlotbouw' en de 'tijgerbaan' en over hoe wij ons aandeel in deze dag verzorgd

hadden.

De doelstelling van deze dag (met een aansluitende veilingavond waar ook 2 rasechte Scoutingstoelen geveild werden) was om zoveel mogelijk geld in te zamelen voor TWIGA. Mieke Oxener kon meer dan €10.000 'meenemen' naar Tanzania; een succes dus.

Al met al kunnen we terugkijken op 2 succesvolle middagen mede dankzij veel inzet van onze Explo- en Stamleden. Mannen en vrouwen bedankt hiervoor !

Van beide activiteiten zijn foto's te zien op onze site.

Het Bestuur

AGENDA VOOR DE KOMENDE TIJD:

Met vriendelijke groet,
Leiding en bestuur
Scouting Winterswijk

Wanneer	Wat
12 oktober 2014	krantenactie
17 oktober 2014	JOTA/JOTI
9 november 2014	krantenactie
15 november 2014	Dropping

BLOEMENCORSO 2014

